

A városok kongresszusa a munkanélküliek két csoportjáról

Kiutasítási jog a munkakerülők ellen

(A Délmagyarország munkatársától.) A városok kongresszusának szociálpolitikai osztálya a jövő hét szerdáján nagyjelentőségű értekezletet tart Budapesten. A szakosztály elnöke, Sopronyi-Thurner Mihály soproni polgármester Szeged képviselőjében dr. vitéz Szabó Géza népiöléti tanácsnokot hívta meg, aki azonban nem vehet részt a megbeszélésen, mert aznap tartja a város törvényhatósági bizottsága júniusi közgyűlését és akkor választják meg az új polgármestert.

A szociálpolitikai szakosztály szerdai ülésének napirendjén fontos népiöléti ügyek szerepelnek. A tárgysorozat szerint a szakosztály foglalkozik azzal a kérdéssel, hogy miként lehetne megkülönböztetni a — munkakerülő és a munkakerülő munkanélkülieket. Az elnökségnek az lesz a javaslata, hogy minden város készítsen pontos munkanélküli katasztert, lássa el inségeit munkakönyvvel és személyazonossági igazolvánnyal, szerezzon magának — ki-

utasítási jogot, hogy azokat a munkakerülőket, akik városról-városra vándorolnak, munkát sehol sem vállalnak, csak a segélyszerzési lehetőségeket használják ki, illetőségű helyükre toloncoltathassák.

A javaslat felveti az úgynevezett vándortáborok létesítésének gondolatát. Ezekben a táborokban helyeznék el azokat, akik nem szívesen maradnak egy helyen, hanem városról-városra vándorolnak és kutatják fel a segélyforrásokat. Meg fogja vizsgálni a szakosztály azt a kérdést is, hogy az egyes városok jobb szociális ellátásának milyen hatása van a beköltözésekre, ami azt jelenti, hogy a jobb, a nagyobbarányú segélyezés milyen mértékben vonzza az idegen illetőségű inségeket egyes városokba.

A szakosztály foglalkozik az őszi munkaprogram összeállításának és a téli inségegyűltés kérdéseivel, valamint család- és gyermekvédelmi problémákkal.

Szeged ügye — magyar ügy

Irta dr. báró Tunkl Tamás

A trianoni békekötés után Szeged magyar végvár lett és éppen ettől az időponttól kezdődött — kivéve a rövid klebelsbergi időket — városunk jelentőségének országos viszonylatban való visszafejlődése, ellentétben Debrecen egészen viharos tempójú előretörésével. Nem kényszerít, hogy akadna szegedi ember, aki Debrecen fűrgességét, élni akarásának ötleteiben és tetteiben való megnyilvánulását rossz szemmel nézné, de amikor erről van szó, mindig felmerül az összehasonlítás — Szeged és Debrecen között —, ami bizony nem a legkellemesebb érzést váltja ki azokban, akik városunk jelenét és jövőjét látó szemekkel és éppen ezért aggodalommal figyelik.

Szeged környékét, amelyből táplálkozott, elvesztette, pedig ennek a „hinterlandnak“ ide-összpontosulása adta meg a város gazdasági, ipari és kereskedelmi méreteinek indokoltaságát és létjogosultságát. Trianon után túlméretezettek lettünk és ez a túlméretezés az, ami erre a városra, lélekzetszorítóan, lidércnyomásként nehezedik.

A békeszerződés revíziójáról soha le nem mondunk és reményeinket nem veszítjük el, de végzetes hiba lenne erre várva, összetett kezekkel — a világpolitika reánk nézve kedvező változásában reménykedve — nézni, hogy a túlméretezés megmaradjon akkor, amikor bár nem könnyen, de mégis mód van arra, hogy a túlzottá vált kereteket élő valósággal betöltsük.

Szeged elvesztette a közvetlen környékét és Bácskát, de még mindig megmaradt a mostani Délmagyarország, sőt még azon túl is azok a területek, amelyek földrajzi fekvésüknél fogva ide gravitálhatnak. Ha pedig megvilágítjuk a közvélemény előtt azt, hogy az ország elsődleges érdeke a határvárossá vált Szeged orszádgazdasági életének meggyógyítása és gazdasági életének talpraállítása, meg tudjuk kapni azokat az eszközöket, amelyek centrummá teszik Szegedet.

A legelső kellék, a kizárólag ezt a célt szolgáló vasúti összeköttetés, amely közelhozza Szentes, Csongrád, Kiskunfélegyháza, Békéscsaba, Orosháza, Váshely városainak és az azokat környező helyiségek lakosságát, mert ma az a helyzet, hogy sok, Szegedhez aránylag közel eső város rövidebb idő alatt tudja Budapestet megérni, mint földrajzi adottsága folytán sokkal közelebb fekvő Szegedet. Ha pedig meg akarjuk teremteni a sűrű és minden tekintetben megfelelő vasúti összeköttetést, a többi nyugodtan rábízhatjuk Szeged kiváló kereskedőre és iparosára.

Meg kell Szegedet ismertetni azokkal, akiket ide akarunk vonzani és ide akarunk összpontosítani. Egy pillanatig sem akarom lebecsülni a filléres vonatok jelentőségét, de elvitázhatatlan, hogy annak jelentőségével semmivel sem több, mint hogy évenként 4-5000 belföldi idegen, látogató, kiránduló, helyi, Szegedet választja, de

éppen olyan időpontban, amikor itt áll a munka, zárva vannak az üzletek, műhelyek. Azt sem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy a filléres gyorsok utasai nagyrészt budapestiek, akikről nem is várhatjuk azt, hogy beszerzési forrásait Szegeden válasszák meg.

Jöjjön filléres gyors Szegedre minél több, de ne csak Budapestről, hanem főleg a földrajzilag Szegedre gravitáló vidékekről, de semmiesetre sem ötlet- és alkalmyszerűen, hanem menetrendszerűen, egész éven át minden héten egyszer, úgy, hogy Szeged minden hétköznapjára jusson egy-egy, mindig más helyről ide tülő filléres vonat.

Állandósítani és rendszeresíteni kell ezt az állapotot és forrási, pezsgeni fog Szegeden az élet. Gyári lerakatok, sőt ipartelek fognak, a gazdasági szempontból is jelentős idegenforgalom nyomán létesíteni és helyreépíteni azt a pályát, amelyet Trianon okozott addig is, míg a revízió reménye valóra fog válni.

Debrecenre utaltam, arra a rohamosan fejlődő városra, amely az ország megcsonkítása folytán nem veszítette el környékét, mégis küzd, mert nagyobb és több akar lenni, mint volt. Debrecenben nem ismerik a tepsedést és nem várnak csodákat, de csodákat tesznek. Mi szegediek sem várhatunk tovább és joggal remélhetem, hogy a magyar kormány az élni akaró Szegedet hozzásegíti az élethez. Egységes állásfoglalás szükséges a cél eléréséhez és egy minden vonatkozásban, mindenre kiterjedő terv előtárása.

Határvárossá lettünk. Mi vagyunk legjobban elszakított magyarjaink és németekünk szeme előtt. Raitunk kereszttül látják a mostani magyar életet és irreducibilis szempontból rendkívül fontos, hogy elszakított véreink ne csak szívükkel, vérükkel, hanem anyagi szempontból is védődjának vissza az anyaországba, mert enélkül nincs revízió és integer Magyarország.

Ne lássanak a határon túlról nyomort, ami visszataszít, hanem felfelé lendülő, élettől duzzadó fejlődést, ami vonz. Ebből a mindent jelentő és átfogó szempontból: Szeged ügye — magyar ügy!

RAFFAY-étterem kellemes kerthelyiségben minden este a szabadban sült 281
cigánypecsenye. 1 adag 50 fill.

Jégszekrények háztartási és mésszáron, kedvező fizetési feltételek mellett legolcsóbban beszerezhetők
Fekete Nándor, Kossuth L. sugárú 18. Tel. 20-72.

Dugász, Fest, Tisztít. Üzlet: Károlyi-u. 3. Üzem: T. péi-u. 7. Telefon: 30-76. Gallér tisztítása 8 fillér 346

Hirek

— Miniszteri megbízott vizsgálja meg a város népiöléti intézményeit. Csütörtökön Szegedre érkezik dr. Szekeres János miniszteri tanácsos, aki a belügyminiszter megbízásából sorra járja a vidéki városokat és felülvizsgálja a népiöléti hivatalok és intézmények működését. A miniszteri tanácsos, aki Makóról érkezik most Szegedre, néhány napig marad itt, átvizsgálja a téli inségmunkákra vonatkozó adatokat is és tájékozik a város népiöléti programjáról.

— Csongrádmegye a menetrend megjavításaért. Csongrád vármegye vasúti menetrendi ügyben legutóbb két felterjesztést küldött a kereskedelmi miniszterhez. A vármegye a felterjesztésben utal arra, hogy a vármegyének évek óta rossz a vasúti menetrendje. Két kérelmet terjeszt elő a megye. Az egyik kérés az, hogy egy Csongrádról reggel fél 7 órakor induló és Szentesen, Váshelyen keresztül körülbelül fél 9 órakor Szegedre érkező vonatot állítson a Máv. Ez úgynevezett ügyvédi, törvényszéki vonat lenne. A másik kérelem az, hogy a Budapestről Szeged irányába menő gyorsvonatokat Félégházán kapcsolják szét és ezt a lekapcsolt szerelvényt Szentes—Váshelyen keresztül irányítsanak Szeged felé. A felirat utal arra is, hogy az intézkedések 100 ezer ember érdekeit szolgálják. Az utóbbi esetben Félégházától Csongrád, Szentes, Mindszent, Váshely közvetlen vonalat kapna Budapest felől és felé.

— Sikeres vakbélműtétet hajtottak végre a főispán leányán. Szerdán reggel a szegedi kórházban dr. Hedry Miklós sebészfőorvos sikeres vakbélműtétet hajtott végre Baranyi Tibor főispán leányán, dr. Pettykó Jánosné. A beteg fiatalasszony mintegy két héttel ezelőtt jött haza Pécsről, ahol vakbélirritációt állapítottak meg kezelőorvosai. Szegeden a kórházban azonnal megvizsgáltatta magát. A vizsgálat eredményeképpen az orvosok megállapították, hogy sürgős műtétre nincs szükség, de ajánlatos, ha rövid időn belül megoperáltatja magát. A műtétet szerdára tűzték ki és azt Hedry főorvos kora reggel sikeresen végrehajtotta. A beteg jól érzi magát és remélhető, hogy a szabályszerű időn belül teljesen gyógyultan hagyhatja el a kórházat.

— A szegedi felsőtanáriskola elhelyezése. A szegedi állami felsőtanáriskola — amelynek Kálvária-úti épülete közvetlenül a háború előtt készült el —, mindeztideig nem volt saját otthonában elhelyezhető, mert az épületet a háború kitörésekor a hadvezetőség katonai kórházzá alakította át, a háború után pedig különböző egyetemi intézményeket helyeztek el benne. Minthogy időközben az egyetem épületei felépültek, márejtásban a kereskedelmi és iparkamara és ennek kezdeményezésére a város is felterjesztéssel fordult egy a kereskedelemügyi, mint a vallás- és közoktatásügyi miniszterhez, hogy az iparoktatás értékeire való tekintettel az épület rendeltetésének végre átadassék. A felterjesztésekre Fabinyi Tihámy kereskedelemügyi miniszter most arról értesítette a várost és a kamarát, hogy a szükséges intézkedések, hogy az egyetem az épületet az iparoktatásnak visszaadja, megtörténtek. Az összes visszaalakítási munkálatok fedezet hiányában azonban ebben az évben nem végezhetők el és ezeket több évi részletre felosztva fogja a kereskedelemügyi minisztérium végrehajtani.

— Kenyérre való — a Pasteur-intézetben. A családnak egészen különös módját választotta le a makói városházán. Koszó János két héttel ezelőtt bejelentette, hogy a makói tanács között megmaradt egy veszett kutya. Megmutatta a sebet is a lábszárára, amely hasonlított a kutyaharandshoz. A városházán annak rendje és módja szerint jegyzőkönyvet vettek fel a dolgról és Koszót kellő utóköltéssel elidőtva beutalták a pesti Pasteur-intézetbe. Koszó azonban, miután az intézettel történt levelezésből ma kiderült, nem jelentkezett az intézetben, de az utóköltéséért sem vitte vissza a város kasszájába. Kibírót küldtek utána, aki be is vitte a városházára, ahol beismerte, hogy a kutyaharandshoz — egy szó sem igaz. Maga találta ki az egészet, hogy egy kis költséget szerezzon vele kenyérre és szalonárra, magának és kis családjának. Nem nyilatkozik azonban arra nézve, hogy honnan származik a lábszárára lévő harand. Az bizonyos, hogy valakivel megharantatta magát. Az eljárás család címén indult meg ellene.

— Halálozás. Gärtner Mór fakarmánykereskedő folyó hó 19-én 51 éves korában elhunyt. Temetési 21-én délelőtt 10 órakor a zsidó temető cinterméből. Gyászolják felesége, Magda leánya és a rokonok. Részvétlatogatásokról különben értesítjük.